

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Dimars 7 de Desembre de 1897

Núm. 3.437

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. 3,50
En provincies trimestre. 10,00
Extranjeria i Ultramar. 12,00
Anuncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals encara que no's publicuin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la provincia

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

CEPS AMERICANS

HORT DE PAU ABELLÓ tocant á la carretera de Tarragona

Arrelats molt superiors. -- Preus ventajosos. -- Autenticitat garantida

Per tractar en lo mateix hort ó carrer primer del Roser n.º 4.

MALALTÍAS DELS ULLS

L' oculista de Tarragona **D. J. MIRÓ** accedint gustós á las peticions de sos numerosos clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 á 5 de la tarde. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Monterols.

Los demás dias en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarde.

Tos

Desapareix rápidamente usant lo

Tos

XEROP SERRA

No conté opi ni morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos

FARMACIA SERRA

Oberta tota la nit.

Tos

Vinyas Americanas

DE **Marcial Ombrás** (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, a tres milions. -- Preus reduhits y autenticitat garantissada. -- Cinch milions d'estacas, y un milió de barbats.

SECCIÓ DOCTRINAL

Los delictes de la Premsa

L' absoluta llibertat de emissió del pensament no ha existit may en cap societat: no ha existit mes que la lliure emissió del pensament á mitjas. Las societats han estat sempre divididas en dugas classes de propagadors d'ideas encarnadas en los llurs governs, y 'ls que las han combatut y han llyat para implantarne altres de novas. Los primers han tingut tota la llibertat para exposar lo que han pensat; los segons han tingut que subgectarse á una ley feta pels primers, y quan n' han trespessat los límits, han sigut castigats ab penas mes ó menos severas, segons ha sigut lo grau de cultura del govern encarregat d' aplicar las penas.

En los temps de llytas religioses, las penas han sigut més crudels pels infractors de la ley, ja que la propagació de doctrinas oposadas al dogma, s' ha considerat un crim de condició de lesa divinitat, y per lo tant més penable que 'ls crims que 's consideran d'ordre humá en nostras societats civils. ¿Qui ha tingut rahó? ¿Los infractors de las lleys ó 'ls que han castigat sas infraccions? Només podem dir que cap ley may ha

sigut eterna, que dos per tres han cambiat, y lo que ahir se considerava un crim, avuy s' ha tingut com una virtut, gracias á haverse girat la naturalesa de la lley.

Sentat aquest irrefutable antecedent, apareixerá més humà en las planas de la historia lo govern que 's presenti més benigne en lo cástich dels delictes d'aquesta naturalesa. Demá poden cambiarse las lleys y 'ls dogmas, y 'ls perseguits d' avuy poden resultar los perseguidors de demá; si avuy se 'ls té clemencia, demá poden tenirne ells; per lo contrari, si se 'ls castiga severament, demá ells castigarán sense compassió en justa correspondencia de venjansa.

Aparentment, avuy sembla que hagem alcançat á Espanya aqueix grau de tolerancia tan necessari á nostra societat civilizada, y que resulta d' absoluta necessitat, atenent que 'l treball de la inteligencia, constituheix avuy la forsa més gran de quantas regulan la marxa de la humanitat. Mes per desgracia no resulta aixís, segueix aplicantse ab tota severitat als delictes de la premsa, una ley enérgica y bárbara, informada encare per l' esperit inhumá dels sigles passats.

Sens anar á buscar exemples de que nostra memoria está plena, com ho está la de tothom, acaba de passar un cas en nostra ciutat que demostra la veritat de lo que dihem. Nostre amic Pere A. Savé, il·lustrat redactor de nostre colega *La Autonomia*, se li demanen 8 anys de presiri per haver publicat un article contrari á la ley del Estat, á aqueixa ley mateixa que no més ne senyala 4 per l' autor d' un assassinat en circumstancias atenuants. No se 'ns diga que 'l demanar no es fallar, que ja vindrá la natural rebaixa. Un altre amic nostre, l' infatigable propagador dels principis autonomistas, en Ignasi Bó y Singla, acaba de ser condemnat á 6 anys y mesos de presó correccional, després de portarne un y mesos de preventiva, pel de-

licte d' haver contribuít á la confecció d' unas proclamas consideradas sediciosas, y en las quals se sustentava casi 'l mateix criteri que avuy posa en practica lo gsbren en los assumptos de Cuba.

Al dir aixó ho dibém ab lo criteri més imparcial, no ens coluquem pas al costat de las doctrinas denunciadas y castigadas, que no 'n tenim necessitat en aquest cas; ho fem com ho faríam si 's tractés de doctrinas completament oposadas, coluquem en aquest cas á tots los que s' han vist y 's venben castigats per iguals delictes, per haver exposat noblement sas idees per medi de la premsa.

Lo cástich d' una idea implica sobre de forsa y falta de rahó en lo que castiga. Si 'l triomf de la idea castigada no tingúes importancia per la humanitat, los governs no 's preocuparian per ella. Lo gsbren no hauria de temer cap revolució ni cap guerra civil, si 'l poble no tingúes necessitat de ferlas. Quan castiga els seus propagadors, es que la tem y procura evitarla. Si la idea feta pública en la premsa es filla no més que de son autor, no hi ha que temerla; las més temibles son aquellas que encarnan en la societat, y 'l que la fa pública n' es un portaveu. Si es lo primer, lo cástich es injust; si es lo segon, es encare més injust castigar al que s' ha fet eco d' aquella necessitat; no hi ha més que aténdrela, porque ella triomfará, y será més honros per la humanitat si 'l seu triomf s' ha lograt sense victimas y sense mártirs.

JOSEPH ALADERN.

ARTS Y LLETRAS

Desde Barcelona

PRINCIPAL

S' ha estrenat «Lo senyor Batlle», comedia en tres actes de Teodor Baró, y «Al bon carmetlo de goma» ó «Esperant la professó», saynete dels Srs. Boy y Carreras.

CATALA (ROMEA)

«Matrimonis fi de sigle». Les envejoses serpetes que constantment rodejen al Sr. Ferrer y Codina han pogut rebejarse de nou ab aquesta darrera producció, ab gran éxit estrenada la vetlla del 16 del finit Novembre. Dit ab gran éxit com clarament ha demostrat 'l veures el Sr. Ferrer obligat á sortir al palco escénich dos ó tres voltes al primer acte y altres tantas al segon, y sis ó set al finirse l' obra. Aquesta obra á no ser firmada pel Sr. Ferrer, á bon segur que la crítica sana l' hauria enaltida, posantla en lo primer rengló de la moderna dramática catalana, com verdaderament es el Hoch que li pertany; però, per desgracia, avuy molt poch nos en queden d' bons crítics, ja que la majoria, siga per encdrrec ó per rencors personals més ó menos fundats, omplenen quartill-s y més quartilles, mirant sols d' engrossir los més míms defectes, cuidant se de no apuntar les bellesses de l' obra, tal com deuria esser tota crítica justa y imparcial. Ara veyám: si el públic intelectual que va al teatre mal predisposat pels judicis exposats en certs períodcs fa un estudi

dels principals personatges y els troba acabadíssims, al igual que 'l conjunt de l'obra, portat de mà mestre, ¿quin concepte tenen de formar dels abans esmentats crítics? (1)

En els «Matrimonis» s'hi observa un delicat estudi de l'alta societat que 'ns presenta, encara que també s'hi troben alguns petits entrebanchs y defectes, com en tota obra gran; però això res vol dir, ja que lo meravellósament que son portades la major part d'escenes ho cobreix tot. Lo que en lo nostre concepte deuria cuidar més lo Sr. Ferrer es lo construcció d'algunes oracions que son marcadament castellanés. Per creure-la molt més autorizada que la meua copio a continuació la crítica publicada en lo *Diario de Barcelona*.

El propòsit del autor, en aquesta obra, és posar de relleu la corrupció y degradació moral de la societat moderna en ses relacions més íntimes de família. Ab la cruesa de Tolstoi en sa *Sonata de Kreutzer*, presenta personatges plens d'escepticisme, sens un sol sentiment honorat ni gens de dignitat a l'ànima; els més delicats moviments del esperit han desaparegut en aquesta societat d'egoistes, ahont tot se tracta baix l'aspecte de la concupiscència més descarada y del cinisme y poca-vergonya més fi de sigle.

Ab el llenguatge incisiu y sec del celebrat autor rus, l'autor fa parlar a sos personatges y els fa sentir segons se desprén de les seves paraules. Baix aquest aspecte, admetent aquella societat cosmopolita, puix no és catalana, ni espanyola, ni francesa, ni anglesa, es mostra l'autor un molt bon observador y enérgic en l'expressió. Els personatges de sa obra están presentats ab molt desenfadat y ajustats a la veritat psicològica, però no's mantenen sempre a la mateixa altura, ja que'l mateix *D. Pau*, a qui presenta com l'home de món, fet en les bregues de la vida social y coneixedor de totes les seves causes, decau després pera convertir-se en un personatge d'una acció més ó menos interessant.

Els sentiments están ben estudiats per lo que's refereix a la protagonista *Elvira*, que, a nostre compendre, és el personatge més enérgic de línies y color, encara que un xic relliscós en el final del segon acte, en que *Elvira*, al veure que *Oscar*, a qui estimava, anava a casar-se ab sa germana, es declara, sense haver-ho sigut, l'amistancada d'*Oscar* ab lo fi de posar un obstacle al matrimoni.

Aquestes ratlles, publico literalment traduïdes; com abans dic són extretes del respectable colega «*Diario de Barcelona*», quina serietat y rectitut són indubtables, y poden ben bé servir de comparança a alguna de publicada, quin autor (anònim) ho califica de desgabell dramàtic.

L'acte tercer es descapdella ab tota naturalitat y sense rebuscaments y efectes escènics, y, sobre tot, en conjunt resulta ser una obra ben moral: l'*Oscar*, en lluyta oberta ab l'*Elvira*, a quina, veient desgabellats sos anteriors propòsits d'apoderar-se dels milions de l'*Obdulia*, torna a desitjar y a inster-la en fugir lluny, ben lluny... Lluytant... lluytant, li cau a *Oscar* la pistola ab que l'havia amenassat si no 'l seguia, l'*Elvira* ab prestesa l'aplega, y enarbolada, y desitjosa de venjança, la dispara dretament a *Oscar*, quin tret lo fereix al cor...

En l'execució distingiren-s'hi la Sra. Parrenyo, que feu una protagonista acabadíssima, al igual que la Srta. Caparó, que la secundà admirablement; la senyora Planas, lo Sr. Borrás, que posà de relleu son talent artístic y «feu» una mort, com sempre, detalladíssima, secundant-lo molt béls Srs. Fuentes, Guitart, Oliva, Oliver y Rubio, están els demés molt insegurs de sos papers respectius.

«Un diputat a Cortis», comedia en un acte, original de Joaquim Riera y Bertran, és una obreta bastant entretinguda, havent-hi alguns xistes de bona lley que fan que simpatisi ab nostre públic.

«A costelles del gendre», comedia en quatre actes, arreglo de D. Conrat Colomer, té algunes escenes ben treballades, però la major part són insustancials. Algunes xavacaneries fóra de lloc acaben de desmereixer-la. Les darreres escenes de l'obra resulten plenes d'entrades y sortides sense fonament y molt convencionals los col·locaments del biombo d'un il·loc al altre. El final és una xavacnada que corona la llarga col·lecció que n'hi ha en lo transcurs de l'obra y a fé que's

(1) La Redacció de Lo SOMATENT té a bé fer constar que encare que respecta lo parer del seu corresponsal, en aquest assumpto no es de la seva opinió La dramàtica del senyor Ferrer y Codina, no es pas la que convé al Teatro Catalá, pera sa regeneració.—N. de la B.

llástima ja que la major part de tipus que jugan en la trama de la obra son alguns bastant ben esbossats.

Sobressurtiren en l'execució la Sra. Pallardó, Srtas. Puchol y Caparó, y molt be los Srs. Borrás, Bonaplata, Guitart, Fuentes, Rubio y altres.

En preparació: «Comándulas», comedia en un acte, original de Joseph Barbany.

En Lleó Simó y Elías

L'amich del cor, ja no existeix; d'aquell ab qui junts aprenguerem las sabias lliçons de nostres professors del Institut, res ne resta; del bon company que en dias d'esplai may faltava a nostre costat, no més ne queda la bona memoria y 'l viu recort que será tan etern com lleal era l'amistat que 'ns professava.

¡Pobre amich! La crudel Dalla s'ha complagut en segari la vida a la flor de sa joventut; quan l'esdevenir que se li oferia a la vista tenia amples horizons y s'hi dibuixavan los més falaguers colors que la ambició humana pot desitjar; quan lo jove de constitució robusta anava a transformar-se en home.

En Lleó Simó, era de tothom conegut é igualment de tothom estimat: d'ell se pot dir que no havia conegut may a cap enemich, perque en son cor noble tampoch hi havia nihat may aquest sentiment raquí-tich que anomeném egoisme.

Fill d'una de las més distingidas familias d'aquesta ciutat, al arribar a la edat pera comensar los estudis d'una carrera literaria ó científica, ingressá en la calitat d'intern en lo Col·legi del Institut de segona ensenyansa d'aquesta ciutat, en lo qual cursa los cinch anys pera llicenciarse en lo grau de Batxillerat, matriculandese després en la Universitat literaria de Barcelona pera cursar la carrera de Dret civil y canònic, de la que tenia dos anys aprobats, quan ans d'ahir la mort ha vingut a enderrocar las ilusions que la seva familia y 'ls seus amichs podían haverse forjat.

Ayant lo nostre malhaurat amich de las gestas de la nostra terra y enamorat de la seva parla materna, la «Associació Catalanista» lo comptava com a un dels socis més entusiastas y cap vegada li esgatimá l'honor de nombrarlo individuo de la Comissió organitzadora de las festas, per demés lluhidas, que en aquella casa ahont oneja la bandera de las sagnants barras, tenían lloch, essent fias a l'hora d'haverlo cridat Deu a sa Cort, redactor literari en aquesta ciutat de las populars revistes «Lo Teatro Regional» y «El Figaro» que veuhen la llum a Barcelona y Madrid, respectivament.

Vessant vida per arreu, una lleugera malaltia lo retingué dos ó tres al llit, recaygent ja en la convalescència, per complicació d'una gástriga, a la que se succehí un derrame cerebral que ha sigut la que l'ha portat a la tomba.

Los consols de la seva familia que 'l cuydaren ab tota assiduitat; los dels seus nombrosos amichs que's disputavan l'honor de trobarse a la capsalera del llit; los auxilis de la ciencia, tot, tot ha sigut en vá pera deturar lo pas y progrés de la malaltia exterminadora que havia fet presa en sa naturalesa.

¡Mort! mort, repeteixen inconscientment los llavis, com si fós possible que la fredor que aquesta paraula indica, pogués apagar lo foch del carinyo y estimació que per en Simó sentíam, tots aquells que 'ns enorgul·liam anomenantse sos amichs, carinyo y estimació, nascuts a la primera impresió que causava la seva figura y conreuhats per sas bellas prendas personals y la bondat de son caràcter, durant una llarga sèrie d'anys.

No, en Simó haurá mort pera 'l mon, pera 'ls amichs que de bó l'estimavám, pera la seva familia que l'idolatrava, pera aquets viurá sempre. L'obra destructora de la Parca, vens la naturalesa mes robusta, pero no arrenca, no te pron forsa ab tot son poder, los sentiments y afeccions d'un cor que bategui, ni esborra lo que la pensa li plau en evocar, pera que gaudím en lo torment que 'ns proporciona.

Mes escriuríam, si 'l sentiment que aquesta pèrdua nos ha causat, no embotés la nostra inteligencia; si no tós un verdader axioma, que 'ls grans dolors no fan vessar llágrimas ni donan lloch a l'expansió.

Tot lo que de l'amich Lleó, en penyora de gratitut poguessim dir ho trobaríam poch, com no trobaríam paraulas ab que significar a la seva distingida familia, lo molt que hem sentit la pèrdua que ella experimenta ab la del seu estimat fill, precisament a la edat en que menos podia esperarho.

Serveixeli de consol, donchs, si es que consol pot trobarse a la ferida que a son cor s'ha obert, la part que en la seva pena tots hi preném y confortis ab la mes cristiana resignació, tan necessaria pera en aquets cassos en que l'Altíssim en los seus desiznis, posa a prova la fortaleza humana, mentres nosaltres depositém sobre l'atant que tanca las despullas del amich una sola llágrima.

F. C. E.

SECCIO LITERARIA

Elegia

En la mort de mon bon amich Lleó Simó

Quan la tardor s'atansa
fineix l'himne de vida en la Natura,
tot cau, tot mor', tot al no-res se llansa,
tot busca dins la terra sepultura;
sols l'home té esperança
de veure un mes enllá, tras l'hivernada
la primavera dolça y perfumada.

L'ayre glassat s'emporta
tet quant vida gosá fresca y ufana:
verdejava la fulla
dessorbre de la branca ja avuy morta,
son perfúm va exhalar la flor galana
que avuy es sols despulla,
y 'l papelló pintat ants de acabarse
per sobre camps de flors va assoleyarse.

Tant sols tu per ton fat, oh rassa humana!
tens lo vent de la mort que glassa y sega
tot quant troba a son pas, sempre implacable
nostre cruel enemiga,
junt ab l'arbre mes vell, també mustiga
la floreta més tendre y més amable,
la existencia més bella
que al món tot just obría sa parpella!

COSME VIDAL.

Reus, 6 Desembre 1897.

CRÓNICA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del dia 6 de Desembre de 1897

FACILITADAS PER D. RAMÓN GISPERT

HORAS d'observació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d'humiditat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. particular
9 m.	755	70	0'0	4'5		
3 t.	737	68			Ras	

HORAS d'observació	TEMPERATURAS			VENTS direcció	NUVOLS	
	Maxima	Minim.	Term. tipo		classe	can.
9 m.	Sol. 22	2	5	0.		0'5
3 t.	Sombra 11		10	0.	Cumul	0'3

Ans d'ahir a tres quarts de nou de la nit, va entregar son ánima a Deu, lo qui en vida fou un bon amich y company nostre, En Lleó Simó y Elías.

Avuy a tres quarts de nou del matí se verificará l'acte de conduhir las despullas a nostre Cementiri, lo qual es d'augurar que resultarà una verdadera manifestació de dol, donadas las generals simpatías ab que la familia de nostre amich compta en aquesta ciutat.

Seguidament y conforme al contingut de la esquila mortuoria que en la tercera plana públiqüm, tindrán lloch solemnes funerals pera l'etern descans de sa ánima.

Reiterém a las familias Simó y Vidiella nostre mes gütüt pésam y 'ls hi desitjém se confortin lo mes possible de tan advers colp de fortuna.

Segons noticias en la vetllada literari-musical que's verificará demá als espayosos salons del «Círcol Republicá Históric» además del llorejat «Eco Republicá» l'aplaudit tenor D. Nicolau Bavé y lo reputat quarteto de bandurrias y guitarras, pendrà part l'aplaudit acordeonista D. Ramón Magriñá, tocant la sarsuela «Las Zapatillas».

En un de nostres números passats, al donar la noticia del próxim estreno d'un drama d'en Pere Anton Torres, deyam poch mes ó menos:

«Ja ho varem dir que 'l tornaríam a veure fer dramas al senyor Torres».

Prenent pen de nostre suelto, *La Opinión de Terragona*, que dirigeix lo propi senyor Torres, pregunto si es res de mal lo fer dramas.

Al contrari, apreciat colega. Tandebó lo senyor Torres no hagués fet res mes en tota sa vida, que Catalunya li tindria que agrahir molt. Lo que es mal, es posar las condicions y talents que en mes ó menos un té, al servey are de Sagasta, demá de Cánovas y sos respectius partits, que han treballat sempre per la ruina de Catalunya, y rederament per la ruina de tota la nació.

Es aixó lo que volíam dir, apreciat colega.

Cridém l'atenció de l'autoritat sobre alguns fets de pilleria que acaban de passar a Reus, en l'iglesia de Sant Pere.

No fa molts dies dintre del temple foren robats quatre duros a una senyora. Avants d'ahir mateix, la senyora d'un amic nostre al entrar a l'iglesia, rebé una petita espenia d'un subjecte, que demanava caritat a la porta, mes al ser ja dins, s'adona que li faltava l porta-moneda que contenia una regular quantitat en monedas de plata. No cal dir que'l disgust de la pobre senyora fou gran.

Repetim que convindria que l'autoritat vigiles sobre aquest particular, y esbrines si entre 'ls pobres que a la porta de dit temple demanan caritat, s'hi barreja algun pillet esperant ocasions de fer de las sevas.

Ahir a las quatre de la tarde, en lo carrer de Jesús, agafá un accident nervios a una dona de Vilaseca. Los vehins li prestaren alguns auxilis, fins que al cap de molt temps se'n enterá l'autoritat y en una camilla fou trasladada al Hospital Civil en estat de gran posició.

Lo mercat celebrat ahir en nostra ciutat, fou un dels que mes concorreguts s'han vist durant l'any. Totes las plassas y carrers mes céntrichs se vegeren materialment plens de transeunts, especialment durant lo matí. Las transaccions verificades sigueren bastant numerosas y notables.

En lo vehí poble de La Selva després d'haverse donat gracias a la Verge de *Paret Delgada* per haverloshi concedit la beneficiosa pluja, per qual objecte, desde l'istiu la tenian a La Selva, ans d'ahir diumenge la tornaren a la seva hermita en solemne professó, la qual sortí de la Parroquia de Sant Andreu a dos quarts de tres de la tarde. Feu lo curs següent: carrer Major, arrabal de S. Pere, Rápita, Creu Coberta y camí de la mare de Deu fins a la hermita. Obrián la marxa de la professó dos diables que no paravan de tirar carretillas, las bandes de varias confrarias, la creu parroquial, la Congregació de Sant Lluís Gonzaga, los del Sagrat Cor, los Germans de la Mare de Deu de *Paret Delgada* ab son rich estandart, totes las creus de la parroquia, una imatge del Sant Cristó, la bandera del Ajuntament, lo clero, y la Verge sobre una rica carrossa colocada dins d'un hermós doser de vellut vermell brodat a l'or y sota tálam, anant darrera lo senyor rector y dos diacas y tots los regidors y alcalde seguint darrera d'aquestos dos rengleras molt llargas de donas.

Als acorts de la marxa real entrá la Verge a la her-

mita é immediatament fou colocada al camaril y se li cantá una selve, y per fi de festa, se doná un crit de visca la fé a la Verge de *Paret Delgada* y al poble de la Selva, deixant las portas del camaril obertes pera que la poguessin anar a adorar, donchs casi va ser lo despido de tots.

Lo recaudat ahir per concepte de Consums en la Administració d'aquesta ciutat, puja a la quantitat de pessetas 1186'23.

Crónica teatral

Sense humor, temps, ni espay en lo present número, deixém pera 'l de demá l'ocuparnos de lo que s'ha vingut succehint en lo Teatre Fortuny, desde nostra última «Crónica» y que feya temps que nosaltres esperavam una xerrameca d'aquella especie, en la que hi intervingués, com hi ha intervingut, *varis abonats*, un d'ells *tranquil*, la empresa y algun artista.

F. C. E.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d'avuy.—Sant Ambrós.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesch

Segueix a las sis de la tarde la Novena de la Puríssima Concepció. Demá a las vuyt del matí se celebrará la Comunió general y a las sis de la tarde se cantarà 'l Trissagi Mariá ab orquesta, seguirá la Novena y 'l sermó que estarà a cárrech, aixís com la plática preparatoria, del Rvnt. P. Salvador, Prior dels Carmelitas Descalsos y s'acabarà ab lo «Basamans» de la Verge.

Iglesia de las Religiosas Carmelitas Descalsas

Demá, dia de la Inmaculada Concepció de Maria Santíssima, las Religiosas Carmelitas honrarán a sa excelsa Mare ab los cults següents: A las deu del matí se posará de manifest a S. D. M. y 's cantarà ofici solemne ab sermó, que predicarà lo molt distingit orador Rvnt. P. Salvador de la M. de Deu, Carmelita. A dos quarts de 6 de la tarde 's cantarà algun motet a la Verge, la Salve y s'acabarà ab la reserva a S. D. M.

Santuari de Ntra. Sra. de Misericordia

Demá dimecres, festa de la Puríssima Concepció, a dos quarts de 4 de la tarde, las devotas associadas dedican a sa excelsa Patrona un Rosari a tota orquesta y ab explicació dels Misteris a cárrech del Rvnt. D. Joan Llauredó.

Caritat Cristiana

Aquesta Associació celebrarà la festa de la Inmaculada Concepció de Maria ab una Missa de Comunió reglamentaria, que tindrà lloch demá a las vuyt del matí en la Parroquia Iglesia de la Puríssima Sanch, estant la plática preparatoria a cárrech del Rvnt. Cura Párroco D. Joan Batalla. La Associació té 'l gust de invitar a tots los seus socis y al públich católich en general, esperant la major assistencia a tan piados acte.

Sant de demá.—La Inmaculada Concepció.

ANUNCIOS PARTICULARES

ACADEMIA DE COMERS

dirigida per

Don S. carías Herrero

PLASSA DE LA SANCH, 4. ENTRESSOL

Lo método de la teoria y la práctica constantment combinadas y agermanadas, porque 's regex la «Academia de Comers», permet a sos alumnos possehir a fondo:

Reforma de lletra en 2 mesos.

Calculs mercantils en 6 mesos.

Tenedoria de llibres en 4 mesos.

Llengua francesa en 8 mesos.

Llengua inglesa en 12 mesos.

Cada classe funciona independentment de las demés.

Se donan aixis mateix Conferencias de *Llatí*, *Matemáticas* y altres assignaturas aixis de segona ensenyansa, com del

PERITATJE MERCANTIL

Plassa de la Sanch, 4, entressol.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

Companya d'òpera y sarsuela espanyola

DIRIGIDA PER LO MESTRE

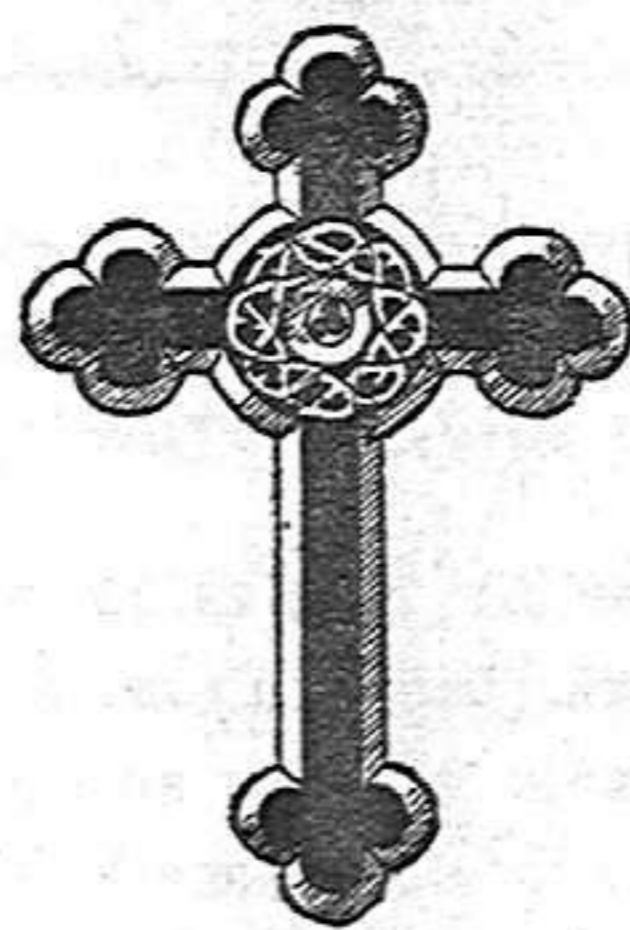
D. FRANCISCO PEREZ CABRERO

Funció pera avuy.—7.ª del segon abono.—La sarsuela d'espectacle en tres actes y deu cuadros, del mestre Arrieta, «La guerra Santa».

Entrada a localitat 3 rals.—Id al paradís 2.

A dos quarts de nou en punt.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

DON LLEÓ SIMÓ Y ELÍAS

¡ MORÍ AVANS D' AHIR A LAS 9 DE LA NIT!

A LA EDAT DE 24 ANYS

==== E. P. D. ====

Sos affigits pares D. Agustí Simó Ballester y D.ª Paula Elias Folch, germanas D.ª Paula y D.^a Fé, tia D.ª Eduarda Elias Folch, germá polítich D. Ramón Vidiella Balart, nebots, cosins y demés parents, al participar a sos amichs y coneguts tan sensible pèrdua, los hi pregan lo tingan present en sas oracions y se serveixin assistir a la casa mortuoria, carrer de Sant Elias, núm. 2, avuy dimars, a tres quarts de nou del matí, pera acompanyar lo cadáver a la parroquia Iglesia de Sant Joan Batista (Providencia) y d'allí a la porta de Roser, ahont se despedirà 'l dol.

Seguidament y en la propia Iglesia se celebrarán los funerals pera l' etern descans de sa ànima.

Reus 7 de Desembre de 1897.

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS

De Reus á Barcelona

5'04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.
 8'56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissabtes, (Per Villanova).
 12'44 t. mercancías, segunda y tercera.
 1'57 t. correo (per Villanova.)

De Barcelona á Reus

5'25 m. (per Vilafranca).
 9'46 m. (per Villanova).
 15'8 t. per id.
 7'33 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9'33 m. — 1'04 t. — 2'10 t. — 7'19 y 9'57 nit.

De Mora á Reus

4'21 m. — 8'00 m. — 12'08 t. — 6'04 t. — 7'36 n.

De Reus á Tarragona

8'30 m. — 9'47 m. — 2 t. — 7'04 t.

De Tarragona á Reus

7'30 m. — 12'25 t. — 4'30 t. — 8'20 n.

Biblioteca Regionalista

Libreria Regional, carrer de Jesús, 31

SECCIÓ CATALANA

«Lo Catalanisme», per Valentí Almirall,	10 rals.
«Quadros», per Emili Vilanova,	2 "
«La Didax», per Joseph Feliu y Codina,	2 "
«Cartas Andorranas», per Joseph Aladern	2 "
«Costums típicas», per id.	2 "
«Alcover», monografía, per id.	4 "
«Poesias», per Manel Mariádel-lo,	2 "
«Oda á Barcelona», per Jacinto Verdager,	4 "
«Lo Pl de las tres brancas», per id.	2 "
«L' Aglenya», per Ramon Masifern,	4 "
«Croquis Pirenencs», per J. Massó Torrents,	12 "
«La Fada», per id.	4 "
«Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó,	2 "
«Anant pel món», per Santiago Russinyol,	76 "
«Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turell,	12 "
«Obres catalanes», per Joseph Ixart,	20 "
«Poesias», de Joan Maragall,	8 "
«Alades», per Emili Guanyabens,	8 "
«Fructidor», drama, per Ignaci Iglesias	8 "
«Montlba», per Bosch de la Trinxeria,	12 "
«Quan jo era noya», per A. de Riquer,	20 "

1.ª Reus á Lleyda
 8'40 m. — 5'23 t.
 De Lleyda á Reus
 5'50 m. — 3'50 t.
 De Reus á Vimbodí
 1'28 t. cotxes de 2.ª y 3.^a

De Vimbodí á Reus
 9'53 m. cotxes de 2.ª y 3.^a

De Tarragona á Valencia
 9'30 m. y 11'30 n.

De Valencia á Taragona
 11' m. y 6'30 t.

ADMINISTRACIÓ D' CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

De Tarragona, 8'30 m.

«Música vella», per E. Doria y Bonaplata, 12
 «Figura y paisatge», per Narcís Oller, 12
 «Tascant per les Serres», per J. Pons y Mas-saveu, 12
 «Especres», per Enrich Ibsen, 8
 Obras dramáticas de la biblioteca del «Teatro Regional», á meytat de preu.
 «Cansons Catalanas», harmonisades per Enrich More-ra, han sortit:
 «Sant Ramón», 2 rals.
 «Planys», 2 "
 «El Maçoudi», per Brunet y Bellet, 4 "

SECCIÓ CASTELLANA
 «España tal qual es», per Valentí Almirall, 4 rals.
 «Patria y Región», per Salvador Golner, 12
 «Un ensayo de Regionalismo», per Joan Mañé y Flaquer, 2 "

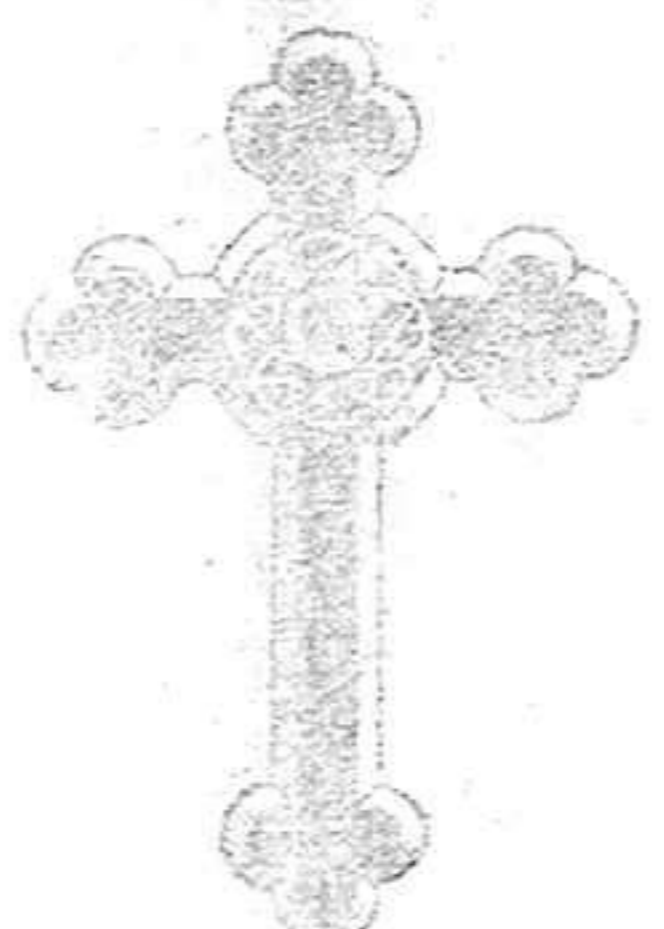
SECCIÓ GALLEGA
 «Odas de Anacreonte», per Florenci Vaamonde, 5 rals.
 Además están á la venda diferentes obras de celebrats iterats catalans, castellans y extranjeros.

De Barcelona (per Tarragona) 8'30 m.
 De id. directe 10'30 t.
 De id. id. 1'30 t.
 De id. ab la correspondencia extranjera (per Picamoixons y descendent de Lleyda) 7'30 t.
 De Madrid y Zaragoza 2'30 n.
 De Lleyda y Huesca 7'30 n.
 NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona lo 7 y 21 de Novembre y 15 y 19 de Desembre del corrent any. Los de Cuba surten d' aquesta Administració lo 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.
 Altra.—Deu tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropas de refors á Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Perá Barcelona á las 5'00 m.
 Perá id. id. á las 2'00 t.
 Perá Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicent 5'15 m.
 Perá id. id. id. (per idem) á las 2'00 t.
 Perá Tarragona, directe á las 7'00 n.
 Perá Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y sas líneas á las 8'00 m.
 Perá Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 1'00 t.
 Los pobles servits per peatons á las 9'00 m.

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que s' deposita en los busson després de la sortida del correo de Madrid, se li donará sortida á las 7 de la nit per Tarragona.

DON JUAN SIMÓ Y ELIAS

LA BIBLIOTECA REGIONALISTA

E. P. D.

Seguiment y en la propia iglesia se celebrarán los funerals para el alma de don Juan Simó y Elias. Los funerals se celebrarán el día 7 de Diciembre de 1897.